

[Tinning]

mere restriktive, end ministeren for offentlige arbejder lægger op til. Hvad har de af lovgivning i England? Der skal folketingets kulturudvalg snart over, og dér kan vi jo så interessere os for sagen. Der vil vi også opdage, at dér er man faktisk langt henne med at prøve at formulere nogle krav, som går ud over det helt elementære, at alle skal bare have lov at se, hvad de i øvrigt måtte have lyst til, for der er jo nogle problemer ved det.

Jeg vil godt nævne et par stykker af dem. Det ene er det, vi har snakket om så tit, mindretalsbeskyttelsen. Det kan jo ikke være rimeligt, at fordi man er medlem af en fællesantenneforening og flertallet ønsker at bruge, lad os sige deres 6 eller deres 12 kanaler på en bestemt måde i forhold til de 25, der bliver tilbudt, så skal de sidste 40 pct. være ladt i stikken. Det kan ikke være rigtigt.

Det kan heller ikke være rigtigt, at man har mulighed for at fylde et sådant 6- eller 12-kanalanlæg op med alle mulige programmer, som udelukker lokal-TV, som udelukker dansk TV, som udelukker nabolands-TV. Jeg siger ikke, at det bliver sådan, at man i al almindelighed i alle mulige fællesantenneforeninger vil vende sig mod at se svensk fjernsyn, for det tror jeg er noget pjat, men jeg siger, at det er nødvendigt, at vi diskuterer et princip, nemlig spørgsmålet: er der ikke nogen mindstekrav omkring, hvad der skal være muligheder for at se, hvis man er medlem af en fællesantenneforening? Og dér er det da rimeligt, at der er mulighed for at se lokal-TV og mulighed for at se dansk TV, i øvrigt uanset om nu et andet flertal finder på, at det skal være en eller to kanaler, at der er mulighed for regional-TV, at der er den åbne kanal, som hr. Bilgrav-Nielsen talte om, og at der også er noget nabolands-TV.

Den type krav mener jeg egentlig at hr. Tastesen skulle sætte sig for at diskutere sammen med os andre, der godt vil være med til det umiddelbart. Altså også fordi det må være trist at gå rundt dér hele tiden og vente på en statsminister, som ikke ringer, og vi andre tilbyder jo faktisk nogle konkrete forhandlinger lige på stedet.

Jeg mener også, vil skal diskutere, om ikke det er rimeligt, at antenneforeningerne skal have en praksis, der svarer til telefonselskabernes, hvor man siger, hvis folk ikke vil have en telefon, nå ja, men så skal de selvfølgelig heller ikke betale.

Hvis der er folk, der ikke vil have fjernsyn – sådan nogle findes faktisk endnu, selv om man ikke skulle tro det, når man hører de kulturpolitiske debatter herinde – hvis der er nogle folk, der slet ikke vil have et fjernsyn, hvor meget skal de så være med til at betale?

Jeg mener også, vi er nødt til at kigge på, hvordan kommunerne kommer ind i det her. Det er jo i en eller anden grad beskrevet i lovforslagets § 5 a, men det er helt typisk beskrevet i den trafikministerielle ånd, nemlig at de kan lave en plan, eller også kan de for så vidt lade være, og telefonselskaberne kan lave en plan, eller også kan de lade være, og i øvrigt skal ministeren nok i sidste ende bestemme det hele, for det er han bemyndiget til. Det kan vel ikke overraske nogen, at det ikke er noget, der skaber tryghed hos os, at lægge alting over, slet ikke hos den minister.

Poulsgaard (FP):

Hvedebrødsdagene er ved at være forbi; det var en kort hvedebrødstur, socialdemokratiet og regeringen tog, for når man hørte hr. Tastesen i dag, ih, hvor var han blevet snydt. Og det skal regeringen da ikke have utak for, hvis den virkelig har formået at snyde socialdemokratiet, men jeg tror nu ikke så meget på det, når det kommer til stykket, for hvad var det, der skete? Der skete det, at landsfaderen, statsministeren, trådte ind i billedet: nu skal der til at ske noget med brask og bram, og så fik vi det ulyksalige forlig ud af det.

Jeg tror gerne, at socialdemokratiet og de konservative måske kan blive enige, men når vi har venstre med og vi har de andre partier med, så kniber det. Og det er det, jeg siger, det skal regeringen i hvert fald ikke have utak for, hvis det virkelig skulle være sådan, at hr. Tastesen føler sig snydt. For selv om ministeren for offentlige arbejder og andre talte med store bogstaver, det var virkelig en skelsættende begivenhed i Danmark, og jeg ved ikke hvad, den dag vi fik det ulyksalige hybridnet, som dette lovforslag jo er en følge af, så er vi altså nogle stykker, der mener det modsatte.

Regeringen kan lige så godt indstille sig på, at den ikke kan forhandle noget fornuftigt med socialdemokratiet, det kan simpelt hen ikke lade sig gøre, så længe i hvert fald